

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

การเดินเรือในน่านน้ำไทย

(ฉบับที่ . . .) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

บรรจुरะเบียบวาระ ครั้งที่ ๔

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ฉ.พ. ๖๙ / ๒๕๓๔

เอกสารประกอบการพิจารณา

งานบริการค้ำคว้า ศูนย์บริการเอกสารและค้ำคว้า สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา โทร. ๒๕๖๒๕๖๑ - ๕๕๕ ต่อ ๒๓๒ - ๒๓๕

สารบัญ

1. สารสำคัญร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) 1
2. เปรียบเทียบพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456
และที่แก้ไขเพิ่มเติม กับร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. 4
3. สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ 12

บงอร มาลาศรี

วิทยากร 5

ผู้รับผิดชอบ

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช 2456

เหตุผล

เนื่องจากอัตราโทษสำหรับผู้กระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย ยังไม่เหมาะสม และเนื่องจากในปัจจุบันผู้ได้รับอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำได้ใช้อาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ นั้น ประกอบธุรกิจ สมควรแก้ไขอัตราโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และกำหนดให้ผู้ได้รับอนุญาตดังกล่าวต้องชำระค่าตอบแทนเป็นรายปีตามวิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

สาระสำคัญ

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 24 มาตรา 38 จัตวา วรรคสี่ของมาตรา 46 ทวิ มาตรา 51 วรรคสองและวรรคสามของมาตรา 52 ทวิ มาตรา 52 คี มาตรา 54 มาตรา 56 มาตรา 60 มาตรา 67 มาตรา 69 มาตรา 75 มาตรา 90 มาตรา 91 มาตรา 95 มาตรา 98 วรรคหนึ่งของมาตรา 101 มาตรา 103 มาตรา 110 มาตรา 112 มาตรา 116 มาตรา 117 มาตรา 118 มาตรา 119 มาตรา 120 มาตรา 126 มาตรา 130 มาตรา 152 มาตรา 161 วรรคสองของมาตรา 170 มาตรา 175 มาตรา 176 มาตรา 196 มาตรา 204 มาตรา 208 มาตรา 210 มาตรา 216 มาตรา 248 มาตรา 282 มาตรา 283 มาตรา 290 มาตรา 294 มาตรา 297 (1) ของมาตรา 310 วรรคสามของมาตรา 312 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช 2456 วรรคสามของมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2477 มาตรา 13 มาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2477 (ฉบับที่ 2) มาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2481 และเพิ่มมาตรา 161 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช 2456

เพื่อแก้ไขและเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช 2456 เพื่อให้เจ้าท่ามีอำนาจร้องขอต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้เจ้าท่าเป็นผู้จัดการให้มี การรื้อถอนสิ่งล่วงล้ำลำน้ำเมื่อเจ้าของไม่รื้อถอนตามคำสั่งของเจ้าท่า รวมทั้งให้มีอำนาจนำวัสดุที่รื้อถอนออกขายทอดตลาด แล้วนำเงินไปชดเชยค่าใช้จ่ายที่เจ้าท่าได้จ่ายไปในการจัดการรื้อถอนได้

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 117 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 50 ลงวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2515 เพื่อกำหนดข้อห้ามในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำเข้าไปบนชายหาดของทะเลภายในน่านน้ำไทยเป็นการเพิ่มเติม และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการอนุญาตลักษณะของอาคารและการล่วงล้ำที่พึงอนุญาตรวมทั้งระยะเวลาที่จะต้องพิจารณาอนุญาตให้แล้วเสร็จไว้ในกฎกระทรวง

(4) เพิ่มมาตรา 117 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช 2456 เพื่อกำหนดให้ผู้รับอนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำอื่นใดต้องเสียค่าตอบแทนเป็นรายปี ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้ค่าตอบแทนที่เก็บได้นั้นตกเป็นขององค์การปกครองท้องถิ่น

(5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 118 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 50 ลงวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2515 เพื่อกำหนดโทษปรับสำหรับกรณีที่ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต โดยให้คำนวณค่าปรับตามพื้นที่ของอาคารในอัตราตารางเมตรละห้าร้อยบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท และให้ชำระค่าตอบแทนเป็นสามเท่าของอัตราปกติ

(6) เพิ่มมาตรา 118 ทวิและมาตรา 118 ครี แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช 2456 เพื่อกำหนดมาตรการในการรื้อถอนอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำและกำหนดให้เสียเบี้ยปรับในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่เสียค่าตอบแทนการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ

(7) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 155 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช 2456 เพื่อห้ามเรือยนต์บรรทุกคนโดยสารมากกว่าจำนวนที่แจ้งในใบอนุญาตด้วย

(8) แก้ไขเพิ่มเติมชื่อของหมวดที่ 3 ในภาคที่ 3 และมาตรา 209 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช 2456 เพื่อให้การห้ามเรือทอดสมอหรือกาสมอในบริเวณที่มีสายโทรเลข สายโทรศัพท์ สายไฟฟ้า ทอดใต้น้ำครอบคลุมไปถึงท่อหรือสิ่งก่อสร้างที่ทอดใต้น้ำด้วย

(9) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2477 เพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจของพนักงานสอบสวนในการเปรียบเทียบปรับ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(10) กำหนดบทเฉพาะกาลซึ่งเป็นบทนิรโทษกรรมสำหรับกรณีที่มีการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้แจ้งต่อเจ้าท่าและชำระค่าตอบแทนการปลูกสร้างเสียภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้วให้พ้นจากความผิด

เปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธ
ศักราช 2456 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

มาตรา 90 ถ้าผู้ใดไม่กระทำตามคำสั่งที่กล่าวใน
มาตรา 89 ผู้นั้นต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่า
วันละสิบบาท สำหรับทุกวันที่จะได้ตัดสินว่าผู้นั้นได้มี
ความขัดขืน และให้เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่
มีอำนาจบังคับให้เรือถอนแพบคนอยู่ หรือเรือนที่ปักเสากลง
ในชายฝั่งน้ำโดยให้ผู้ที่เป็นเจ้าของเสียค่าเรือถอนนั่นเอง

มาตรา 90 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้า
ท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ตามมาตรา 89 ต้อง
ระวางโทษปรับเป็นรายวันวันละหนึ่งร้อยบาทจนกว่า
จะปฏิบัติให้ถูกต้อง และให้เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้
มีหน้าที่ตามมาตรา 89 บังคับให้เรือถอนแพบคนอยู่หรือ
เรือนที่ปักเสากลงในชายฝั่งน้ำ โดยให้ผู้ที่เจ้าของ
เสียค่าเรือถอนนั่นเอง

ในกรณีที่เจ้าของไม่เรือถอนภายในกำหนดเวลา
ที่เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ตามมาตรา 89
กำหนด ให้เจ้าท่าร้องขอต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้เจ้าท่า
เป็นผู้จัดการให้มีการเรือถอน

ในกรณีที่เจ้าท่าเป็นผู้จัดการให้มีการเรือถอน
ตามคำสั่งศาลตามวรรคสอง ให้เจ้าท่าใช้ความระมัด
ระวังตามควรแก่พฤติการณ์ โดยเจ้าของจะเรียก
ค่าเสียหายใด ๆ จากเจ้าท่าไม่ได้ และเจ้าของต้อง
เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการเรือถอน

ในกรณีที่เจ้าของไม่ยอมชดใช้ค่าใช้จ่ายตาม
วรรคสามภายในระยะเวลาที่เจ้าท่ากำหนดตาม
วรรคสอง ให้เจ้าท่าโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงคมนาคมนำวัสดุที่ถูกรื้อถอนรวมทั้ง
สิ่งของที่ขนออกจากแพบคนอยู่หรือเรือนที่ปักเสากลง

พระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช
2456 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

มาตรา 117 ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างอาคารหรือ
สิ่งใดล่วงล้ำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำและใต้ดิน ของแม่
น้ำลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจร
ของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือ
ทะเลภายในน่านน้ำไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า

ในชายฝั่งส่วนที่มีการรื้อถอนออกขายทอดตลาดหรือ
ขายโดยวิธีอื่น เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดหรือ
ขายโดยวิธีอื่นนั้นให้นำไปชดใช้ค่าใช้จ่ายที่เจ้าท่า
ได้จ่ายไปในการจัดการรื้อถอน และถ้ามีเงินเหลือ
จากการชดใช้ค่าใช้จ่ายดังกล่าว ให้เจ้าท่าเก็บรักษา
เงินนั้นไว้ ถ้าเจ้าของมิได้เรียกร้องเอาภายในหนึ่ง
ปีนับแต่วันที่เจ้าท่าได้เก็บรักษาไว้ ให้ตกเป็นของ
แผ่นดิน

"มาตรา 117 ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้าง
อาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ
และใต้น้ำ ของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ
ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่
ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายใน
น่านน้ำไทยหรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว
เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า

หลักเกณฑ์และวิธีการในการอนุญาตให้เป็นไป
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดกฎกระทรวงดังกล่าว
จะต้องระบุลักษณะของอาคารและการล่วงล้ำที่พึง
อนุญาตไว้ให้ชัดเจน พร้อมทั้งระยะเวลาที่จะ
ต้องพิจารณาอนุญาตให้แล้วเสร็จด้วย

การอนุญาตใด ๆ ที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์
และลักษณะที่กำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคสอง
จะกระทำมิได้

เมื่อผู้ขออนุญาตยื่นคำขอถูกต้องตามหลัก
เกณฑ์ วิธีการ และลักษณะที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง
ตามวรรคสองแล้ว เจ้าท่าต้องอนุญาตภายในระยะ
เวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงดังกล่าว"

พระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช
2456 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

"มาตรา 117 ทวิ ผู้รับอนุญาตปลูกสร้างอาคาร หรือสิ่งอื่นใดตามมาตรา 117 ต้องเสียค่าตอบแทนเป็น รายปี ตามวิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าตารางเมตรละห้าสิบบาท และถ้า เป็นอาคารหรือสิ่งอื่นใดซึ่งมีลักษณะหรือวัตถุประสงค์ เพื่อใช้ในการประกอบธุรกิจให้เสียเป็นสองเท่าของ อัตราดังกล่าว ในกรณีที่อาคารหรือสิ่งอื่นใดดังกล่าว ถูกปลูกสร้างขึ้นโดยมิได้รับอนุญาตหรือไม่เป็นไปตาม ที่ได้รับอนุญาตให้เสียค่าตอบแทนเป็นสามเท่าของอัตราดังกล่าว

การกำหนดค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึง ถึงสภาพของแต่ละท้องที่และประโยชน์ที่ผู้ปลูกสร้าง หรือผู้ครอบครองพึงได้รับ

ค่าตอบแทนที่เก็บได้ตามวรรคหนึ่งให้ตกเป็น ของกรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาล องค์การ บริหารส่วนจังหวัด สุขาภิบาล หรือองค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นอื่นซึ่งมีกฎหมายจัดตั้งขึ้นแล้วแต่กรณี ที่ อาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้นอยู่ในเขต

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร จะออกกฎกระทรวง ยกเว้นหรือลดหย่อนค่าตอบแทนให้หน่วยงานหรือบุคคล ใดก็ได้"

พระราชบัญญัติเดินเรือในพ่าน้ำไทย พระพุทธศักราช
2456 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในพ่าน้ำไทย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

มาตรา 118 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 117 ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินสองพันบาท และให้เจ้าท่ามีคำสั่งเป็นหนังสือแจ้ง
ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำนั้นให้รื้อ
ถอนไปให้พ้นแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ
อันเป็นทางสัญจรของประชาชน หรือที่ประชาชนใช้
ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในพ่าน้ำไทย ในกรณีที่
ไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้ปิดคำสั่งไว้
ณ อาคารหรือสิ่งล่วงล้ำนั้น และเมื่อครบกำหนดสิบห้าวัน
นับแต่วันที่ได้ออกคำสั่งนั้นแล้ว ยังไม่มีการรื้อถอนอาคาร
หรือสิ่งล่วงล้ำนั้นออกไปให้เจ้าท่าจัดการรื้อถอนอาคารหรือ
สิ่งล่วงล้ำนั้นได้ในการนี้ให้เจ้าท่าจัดการขายทอดตลาด
ทรัพย์สินที่รื้อถอนหรืออยู่ในอาคารนั้น และให้นำความใน
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1327 มาใช้
บังคับแก่เงินที่ขายทรัพย์สินนั้นได้โดยอนุโลม

"มาตรา 118 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 117 หรือ
ผู้ใดได้รับอนุญาตตามมาตรา 117 แล้วปลูกสร้าง
อาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต ต้อง
ระวางโทษปรับ โดยคำนวณตามพื้นที่ของอาคารหรือ
สิ่งอื่นใดในอัตราไม่น้อยกว่าตารางเมตรละห้าร้อยบาท
แต่ไม่เกินตารางเมตรละหนึ่งหมื่นบาท"

"มาตรา 118 ทวิ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา 117
หรือผู้รับอนุญาตตามมาตรา 117 ปลูกสร้างอาคาร
หรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต ให้เจ้า
ท่ามีคำสั่งเป็นหนังสือแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง
อาคารหรือสิ่งอื่นใดดังกล่าวรื้อถอนหรือแก้ไขอาคาร
หรือสิ่งอื่นใดนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้อง
ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ในกรณีที่ปรากฏตัวเจ้าของ
หรือผู้ครอบครองให้เจ้าท่าปิดคำสั่งไว้ ณ อาคารหรือ
สิ่งอื่นใดนั้นและจะห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง
นั้นใช้หรือยินยอมให้ผู้ใดใช้อาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้น
ทั้งหมดหรือบางส่วนด้วยก็ได้

ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าท่าตาม
วรรคหนึ่ง หรือในกรณีที่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้

พระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช
2456 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ครอบครอง และเจ้าท่าได้ปิดคำสั่งไว้ ณ อาคารหรือ
สิ่งอื่นใดนั้นครบสิบห้าวันแล้ว ให้เจ้าท่าร้องขอต่อ
ศาลเพื่อมีคำสั่งให้มีการรื้อถอนอาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้น
ถ้าข้อเท็จจริงในทางพิจารณาฟังได้ว่าการฝ่าฝืน
มาตรา 117 จริง ในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้
ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใดให้ศาลมีคำสั่งให้เจ้า
ของหรือผู้ครอบครองเป็นผู้รื้อถอน ในกรณีที่เจ้าของ
หรือผู้ครอบครองไม่รื้อถอนตามกำหนดเวลาในคำสั่ง
ศาล หรือในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบ
ครอง ให้ศาลมีคำสั่งให้เจ้าท่าเป็นผู้จัดการให้มีการ
รื้อถอน

ในกรณีที่เจ้าท่าเป็นผู้จัดการให้มีการรื้อถอน
ตามคำสั่งศาลตามวรรคสาม ให้เจ้าท่าใช้ความ
ระมัดระวังตามควรแก่พฤติการณ์ โดยเจ้าของหรือ
ผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใดจะเรียกค่าเสียหาย
ใดๆ จากเจ้าท่าไม่ได้ และเจ้าของหรือผู้
ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใดต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย
จ่ายในการนั้น

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือ
สิ่งอื่นใดไม่ยอมชดใช้ค่าใช้จ่ายตามวรรคสี่ภายใน
ระยะเวลาที่เจ้าท่ากำหนดตามควรแก่กรณี หรือใน
กรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองให้เจ้าท่า
โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
คมนาคมนำวัสดุที่ถูกรื้อถอนรวมทั้งสิ่งของที่ขนออก
จากอาคารหรือสิ่งอื่นใด ส่วนที่มีการรื้อถอนออกขาย
ทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่น เงินที่ได้จากการขาย
ทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นให้นำไปชดใช้ค่าใช้จ่าย

พระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช
2456 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

มาตรา 119 ห้ามมิให้ผู้ใดเหตึงหิน กรวด ทราบ
ดิน โคลน อับเฉา สิ่งของหรือสิ่งปฏิกูลใด ๆ รวมทั้ง
น้ำมันและเคมีภัณฑ์ลงในแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บ
น้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่
ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำ
ไทย อันจะเป็นเหตุให้เกิดการตื่นเงินหรือตกตะกอนหรือ
ทำให้แม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อัน
เป็นทางสัญจรของประชาชน หรือที่ประชาชนใช้
ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทยสกปรก
เป็นพิษต่อสิ่งมีชีวิตหรือเป็นอันตรายแก่การเดินเรือ

ที่เจ้าท่าได้จ่ายไปในการจัดการเรือดอนและค่าตอบแทน
ตามมาตรา 118 และถ้ามีเงินเหลือจากการชดใช้
ค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้เจ้าท่าเก็บรักษาไว้ เพื่อคืนให้กับ
เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ในกรณีที่ไม่มีปรากฏตัวเจ้าของ
หรือผู้ครอบครองหรือเจ้าของ หรือผู้ครอบครองไม่มา
รับคืนภายในหนึ่งปี ให้ตกเป็นของแผ่นดิน

ในกรณีที่เจ้าท่าจะดำเนินการตามวรรคหนึ่ง
และอาคารหรือสิ่งอื่นใดดังกล่าว มีลักษณะซึ่งอาจ
อนุญาตได้และเจ้าของหรือผู้ครอบครองยอมชำระค่า
ปรับตามที่เจ้าท่ากำหนดตามอัตราในมาตรา 118 แล้ว
เจ้าท่าจะออกใบอนุญาตให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง
ก็ได้ และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วให้เสียค่าตอบแทนเป็น
สองเท่าของมาตรา 117 ทวิ

มาตรา 118 ตรี ในกรณีที่ไม่มีชำระค่าตอบแทน
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 117 ทวิ
ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินค่าตอบแทนที่ค้าง
ชำระ"

"มาตรา 119 ห้ามมิให้ผู้ใดเหตึง หรือทำด้วย
ประการใด ๆ ให้หิน กรวด ทราบ ดิน โคลน อับเฉา
สิ่งของหรือสิ่งปฏิกูลใด ๆ ยกเว้นน้ำมันและเคมีภัณฑ์
ลงในแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ หรือทะเลสาบ
อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้
ประโยชน์ร่วมกันหรือทะเลภายในน่านน้ำไทย อัน
จะเป็นเหตุให้เกิดการตื่นเงิน หรือตกตะกอน หรือ
ทำให้แม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ
อันเป็นทางสัญจรของประชาชน หรือที่ประชาชนใช้
ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทย

พระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช
2456 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า ผู้ใดฝ่าฝืน ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาทและต้องชดใช้
เงินค่าใช้จ่ายที่เจ้าท่าต้องเสียในการขจัดสิ่งเหล่านั้น
ด้วย

สกปรก เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า ผู้ใดฝ่าฝืน
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน
หนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และต้องชดใช้เงิน
ค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียในการขจัดสิ่งเหล่านั้นด้วย

"มาตรา 119 ทวิ ห้ามมิให้ผู้ใดเท ห้าง หรือ
ทำด้วยประการใด ๆ ให้น้ำมันและเคมีภัณฑ์หรือสิ่งใด ๆ
ลงในแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ หรือทะเลสาบ
อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้
ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทย อัน
อาจจะเป็นเหตุให้เกิดเป็นพิษต่อสิ่งมีชีวิตหรือต่อ
สิ่งแวดล้อม หรือเป็นอันตรายต่อการเดินเรือในแม่น้ำ
ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ หรือทะเลสาบดังกล่าว ผู้ใด
ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกิน
หกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และต้องชดใช้เงิน
ค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไปในการแก้ไขสิ่งเป็นพิษหรือชดใช้
ค่าเสียหายเหล่านั้นด้วย"

มาตรา 155 ห้ามมิให้เรือกลไฟลำใดบรรทุกคนโดยสาร
มากกว่าจำนวนที่เจ้าท่าในใบอนุญาตสำหรับเรือลำนั้น

มาตรา 155 ห้ามมิให้เรือกลไฟหรือเรือยนต์
ลำใดบรรทุกผู้โดยสารมากกว่าจำนวนที่แจ้งในใบ
อนุญาตสำหรับเรือลำนั้น

มาตรา 209 สายโทรเลข สายโทรศัพท์ สาย
ไฟฟ้า ท่อได้นำน้ำข้ามพากแม่น้ำเจ้าพระยาหรือแม่น้ำใด ๆ
ที่ได้ทอดไว้แล้ว และจะได้ทอดต่อไปนั้นต้องมีที่สังเกตที่
ตรงสายจะลงน้ำทั้งสองฝั่ง เครื่องสังเกตนั้นให้ทำเป็นเสา
สูง มีป้ายใหญ่สีขาว รูปกลมติดที่ปลายเสา ในกลางป้าย
มีอักษรภาษาไทยและภาษาอังกฤษว่า "สายได้นำ" ห้าม
ทอดและเกาะสมอ

"มาตรา 209 สายโทรเลข สายโทรศัพท์
สายไฟฟ้าหรือสายอื่นใด หรือท่อหรือสิ่งก่อสร้างที่
ทอดได้นำ ในแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเล
สาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชน
ใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทย
ให้เจ้าท่าจัดให้มีเครื่องหมายแสดงไว้ ณ ที่ซึ่งสาย
ท่อหรือสิ่งก่อสร้างนั้นทอดลงน้ำ เครื่องหมายนั้น

พระราชบัญญัติเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช
๒๔๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สายได้น้ำเช่นว่ามานี้ทอดอยู่ ณ ตำบลใดท่านห้าม
มิให้เรือลำใดทอดสมอเหนือหรือใต้สายนั้นภายในระยะ
ร้อยเมตรหรือเกาสมอข้ามสายเป็นอันขาด

ให้ทำเป็นเสาสูง มีป้ายใหญ่สีขาวรูปกลมติดที่ปลายเสา
ในกลางป้ายมีข้อความเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
ว่า "สาย ท่อหรือสิ่งก่อสร้างได้น้ำ ห้ามทอดสมอและ
เกาสมอ" และในกรณีที่เห็นสมควรเจ้าท่าจะจัดให้มี
การวางทุ่นหรือเครื่องหมายอื่นใดแสดงไว้ด้วยก็ได้

ห้ามมิให้เรือลำใดทอดสมอภายในระยะข้าง
ละหนึ่งร้อยเมตรนับจากที่ซึ่งสาย ท่อหรือสิ่งก่อสร้าง
ได้น้ำทอดอยู่ หรือเกาสมอข้ามสาย ท่อหรือสิ่งก่อ
สร้างที่ทอดได้น้ำนั้น

สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยเป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการจราจรทางน้ำ และจัดระเบียบการเคลื่อนเดิน การจอดเรือ สิ่งลอยน้ำและการก่อสร้างสิ่งได้น้ำ ชายน้ำทั้งหมด

บริเวณน่านน้ำที่พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ได้แก่

- ทะเลอาณาเขต คือ บริเวณ 12 ไมล์ทะเลจากฝั่ง ซึ่งเป็นทะเลในเขตอำนาจ อธิปไตยของประเทศไทย
- น่านน้ำภายในทั้งหมด หมายถึง แม่น้ำ ลำคลอง ห้วย หนอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางเดินเรือ และ/หรือที่ประชาชนใช้ร่วมกัน

คำนิยามศัพท์ที่ควรทราบ

"เรือ" หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด ไม่ว่าจะใช้เพื่อบรรทุก ลำเลียง โดยสาร ลาก กู้ ดัน ยก ชูตหรือลอก รวมทั้งยานพาหนะอย่างอื่นที่สามารถใช้น้ำได้ ทำนองเดียวกัน

"เรือกำปั่น" หมายความว่า เรือที่เดินด้วยเครื่องจักรกลหรือด้วยใบ และไม่ได้ใช้กรรเชียง แฉวหรือพาย

"เรือกำปั่นไฟ" หรือ "เรือกลไฟ" หมายความว่า เรือที่เดินด้วยเครื่องจักรจะใช้ใบด้วย หรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงเรือกำปั่นยนต์ด้วย

"เรือกำปั่นยนต์" หรือ "เรือยนต์" หมายความว่า เรือที่เดินด้วยเครื่องยนต์จะใช้กำลังอื่น ด้วยหรือไม่ก็ตาม

"เรือกำปั่นใบ" หรือ "เรือใบ" หมายความว่า เรือที่เดินด้วยใบและไม่ใช้เครื่องจักรกล

"เรือกล" หมายความว่า เรือที่เดินด้วยเครื่องจักรกล และใช้กำลังอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม

"เรือกลไฟเล็ก" หมายความว่า เรือที่มีขนาดต่ำกว่าสามสิบตันกรอสส์ที่เดินด้วยเครื่องจักร

"เรือเดินทะเล" หรือ "เรือทะเล" หมายความว่า เรือที่มีลักษณะสำหรับใช้ในทะเล ตามกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ

"เรือเล็ก" หมายความว่า เรือที่เดินด้วยกรรเชียง แฉวหรือพาย

"เรือไประ" หรือ "เรือประจ้าย" หมายความว่า เรือทะเลที่มีรูปร่างแบบยุโรป และ เครื่องเสาเพลลาใบอย่างแบบจีน หรือแบบประเทศใด ๆ ในเอเชีย

"เรือเปิดทะเลและอื่น ๆ" หรือ "เรือเปิดทะเลและเรืออื่น ๆ" หมายความว่า เรือที่ใช้
ไม่ในเวลาเดินทะเล และใช้ใบหรือกระเชียงหรือแจวในเวลาเดินในลำแม่น้ำ และให้หมายความรวม
ตลอดถึงเรือฉลอมทะเล เรือเห็งฉลอมท้ายญวน หรือเรือสามก้าวด้วย

"เรือสำเภา" หมายความว่า เรือเดินทะเลต่ออย่างแบบจีน หรือแบบประเทศใด ๆ
ในเอเชีย

"เรือบรรทุกสินค้า" หมายความว่า เรือที่ไม่มีคาค้ำหรือมีไม่ตลอดลำเดินด้วยกระเชียง
แจว หรือพาย หรือบางที่ใช้ใบ และใช้สำหรับบรรทุกสินค้า

"เรือสำเภา" หมายความว่า เรือที่มีไซเรือกล และใช้สำหรับสำเภา หรือขนถ่าย
สินค้าจากเรือกำปั่น หรือบรรทุกสินค้าส่งเรือกำปั่น

"เรือโดยสาร" หมายความว่า เรือที่บรรทุกคนโดยสารเกินสิบสองคน

"เรือสินค้า" หมายความว่า เรือที่มีไซเรือโดยสาร

"เรือประมง" หมายความว่า เรือที่ใช้สำหรับการจับสัตว์น้ำ หรือทรัพยากรที่มีชีวิตอื่น ๆ
ที่อยู่ในทะเล

"แพ" หมายความว่า รวมตลอดถึงโป๊ะ ชูลอย และสิ่งลอยน้ำที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

"แพคนอยู่" หมายความว่า เรือที่ปลูกอยู่บนแพ และลอยอยู่ในลำแม่น้ำหรือลำคลอง

"ตันกรอสส์" หมายความว่า ขนาดของเรือที่คำนวณได้ตามกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจ
เรือตามมาตรา 163

"น่านน้ำไทย" หมายความว่า บรรดาน่านน้ำที่อยู่ภายใต้อำนาจอธิปไตยของประเทศไทย

"เมืองท่า" หมายความว่า ท่าเล หรือถิ่นที่จอดเรือเพื่อขนถ่ายคนโดยสารหรือของ

"นายเรือ" หมายความว่า ผู้ควบคุมเรือกำปั่น หรือเรืออื่น ๆ แต่ไม่รวมถึงผู้นำร่อง

"คนประจำเรือ" หมายความว่า คนที่มีหน้าที่ทำการประจำอยู่ในเรือ

"ลูกเรือ" หมายความว่า คนประจำเรือนอกจากนายเรือ

"คนโดยสาร" หมายความว่า คนที่อยู่ในเรือ เว้นแต่

(1) คนประจำเรือ หรือผู้อื่นที่รับจ้างทำงานในเรือนั้น

(2) เด็กที่มีอายุต่ำกว่าหนึ่งปี

"เจ้าท่า" หมายความว่า อธิบดีกรมเจ้าท่า หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่ามอบหมาย

"เจ้าพนักงานออกใบอนุญาต" หมายความว่า อธิบดีกรมเจ้าท่าหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่ามอบหมายให้ทำการออกใบอนุญาต

"เจ้าพนักงานตรวจเรือ" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมแต่งตั้งให้มีหน้าที่ตรวจเรือตามพระราชบัญญัตินี้"

ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 เป็นกฎหมายเพื่อความปลอดภัยในการคมนาคมทางน้ำ เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2456 เป็นต้นมา ได้มีการแก้ไขหลายครั้ง โดยฉบับล่าสุดคือ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525

การแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการเดินเรือฯ ที่ผ่านมา ถ้าแก้ไขในเรื่องใดก็จะกระทำการแก้ไขอัตราโทษของเรื่องนั้น ๆ ไปด้วย ในขณะที่อัตราโทษในเรื่องอื่น ๆ ยังคงเดิม จึงเกิดการลักลั่นกัน ประกอบกับโทษที่มีการแก้ไขไว้ไม่เหมาะสมกับสภาพความเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันสมควรปรับปรุงอัตราโทษปรับให้สอดคล้องกับอัตราโทษตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันโดยทำการปรับปรุงโทษปรับทั้งหมดในพระราชบัญญัตินี้

เนื่องจากผู้ได้รับอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยในปัจจุบัน สร้างอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำบนที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน และใช้สิ่งปลูกสร้างนั้นประกอบธุรกิจเพื่อประโยชน์ส่วนตัว ผู้อื่นเข้าไปใช้ไม่ได้ หรือใช้ได้แต่ต้องเสียค่าใช้จ่า ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำนั้น เสียค่าธรรมเนียมในการอนุญาตเพียงครั้งเดียว กรณีเช่นนี้ไม่เป็นธรรมแก่บุคคลทั่วไป จึงได้เสนอให้มีแนวปฏิบัติในการเรียกเก็บค่าตอบแทนจากผู้ได้รับอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำบนที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน และใช้สิ่งปลูกสร้างนั้นเพื่อประกอบธุรกิจเป็นรายปี

ความจำเป็นในการเสนอร่างกฎหมาย

โดยที่ในปัจจุบันเศรษฐกิจของประเทศมีความเจริญก้าวหน้าขึ้นเรื่อย ๆ การประกอบธุรกิจของประชาชนได้มีการปรับปรุงพัฒนาโดยนำวิวัฒนาการใหม่ ๆ มาใช้ รัฐจึงจำเป็นต้องปรับปรุงกฎหมายซึ่งเป็นเครื่องมือในการจัดระเบียบของสังคม เพื่อแก้ไขช่องโหว่ของกฎหมายบางจุดให้เหมาะสมกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจของประเทศที่เจริญขึ้นด้วย

โดยที่พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย เป็นกฎหมายเพื่อควบคุมความเป็นระเบียบปลอดภัยของผู้เกี่ยวข้องในการคมนาคมทางน้ำของประเทศ จึงต้องมีการปรับปรุงโทษในความผิดต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน และจำเป็นต้องดำเนินการให้มีผลใช้บังคับโดยเร็ว

ช่องโหว่ของกฎหมายบางจุดที่เปิดช่องให้บุคคลบางกลุ่มที่มีอำนาจในทางเศรษฐกิจดีกว่าได้ใช้กฎหมายนั้น เพื่อประโยชน์ในทางธุรกิจส่วนตัว แม้ว่าจะไปก่อความเสียหายแก่ส่วนรวมโดยแท้จริง แต่เป็นจุดแหลมกล้าในสังคม อย่างกรณีผู้ได้รับอนุญาตให้ทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำเพื่อประกอบธุรกิจ เป็นต้น เพื่อให้มีแนวปฏิบัติที่เป็นธรรมขึ้น จึงได้แก้ไขให้รัฐสามารถเรียกเก็บค่าตอบแทนเป็นรายปีจากผู้ได้รับอนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำเพื่อใช้ประกอบธุรกิจและกำหนดให้ผู้ได้รับอนุญาตต้องเสียเบี้ยปรับกรณีไม่ชำระค่าตอบแทนดังกล่าวด้วย นอกจากนี้ยังได้มีบทเฉพาะกาลเพื่อบังคับแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

จึงเป็นที่คาดได้ว่า หลังจากพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ รัฐจะมีรายได้จากค่าตอบแทนในการอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำเพิ่มขึ้นจำนวนมาก เพราะฉะนั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้รับการพิจารณาให้เป็นกฎหมายเร็วเท่าใด รัฐก็จะได้รับประโยชน์เร็วเท่านั้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัติการเดินเรือฯ ถัดผ่านกระบวนการทางนิติบัญญัติจนกระทั่งประกาศใช้ เป็นพระราชบัญญัติฉบับใหม่คาดว่าจะอำนวยประโยชน์ในหลายกรณี คือ

1. จะทำให้พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติฉบับแรกใช้ได้อย่างไม่ล้าสมัย เพราะได้รับการแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน
2. มีอัตราโทษปรับและโทษจำคุกเพียงพอที่จะหยุดยั้งการกระทำผิดได้
3. มีโทษปรับและโทษจำคุกสำหรับผู้กระทำให้เกิดมลภาวะทางน้ำ โดยการ เททิ้ง หรือปล่อยให้น้ำมันปิโตรเลียม หรือน้ำมันปนกับน้ำรั่วไหลลงในเขตท่า แม่น้ำ ลำคลอง ทะเลสาบ ทะเลภายในน่านน้ำไทย จะอำนวยประโยชน์ในการช่วยลดมลภาวะทางน้ำ
4. ทางราชการจะได้ประโยชน์จากการเรียกเก็บค่าตอบแทนเป็นรายปีในการอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำเพื่อการประกอบธุรกิจ ขณะเดียวกันจะอำนวยความเป็นธรรมและขจัดความแหลมกล้าในสังคม

5. กรณีการฝ่าฝืนกระทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ จอดแพ จอดเรือที่ปักเสาลงในชายฝั่งน้ำและเจ้าของไม่ดำเนินการตามคำสั่งศาล ทางราชการสามารถเข้าดำเนินการรื้อถอนและนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดเพื่อนำมาชดเชยค่าใช้จ่ายได้ เป็นการแก้ปัญหาคัดแย้ง และประหยัดเวลาทั้งของส่วนราชการและบุคคลที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย

6. ทำให้ควบคุมคนประจำเรือเดินทะเลได้ผลดียิ่งขึ้น

7. ทำให้การควบคุมการขนส่งสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายก็ได้ ได้ผลดียิ่งขึ้น

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงาน

เนื่องจากพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย เป็นพระราชบัญญัติเพื่อความปลอดภัยและความเป็นระเบียบของการคมนาคมทางน้ำ จึงมีข้อห้ามปฏิบัติและข้อบังคับเป็นส่วนมาก ผู้เกี่ยวข้องจึงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด ในขณะที่ตัวกันข้อบังคับใดที่มีข้อยกเว้น กฎหมายก็จะระบุหน้าที่ที่ต้องกระทำของผู้ได้รับยกเว้นไว้โดยชัดเจนด้วย

เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ คือ กรมเจ้าท่า เจ้าท่า หรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ บุคคลเหล่านี้นอกจากมีหน้าที่ในการกำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายแล้ว ยังมีอำนาจดังต่อไปนี้

1. อำนาจกักเรือ ยึดใบอนุญาตใช้หรือประกาศนียบัตรควบคุมเรือ
2. อำนาจร้องขอต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้เจ้าท่าเป็นผู้จัดการให้มีการรื้อถอนสิ่งล่วงล้ำลำน้ำรวมทั้งมีอำนาจนำวัสดุที่ถูกรื้อถอนออกขายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชดเชยค่าใช้จ่ายที่เจ้าท่าจ่ายไป
3. อำนาจเรียกเก็บค่าตอบแทนการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำที่ไ้ประกอบธุรกิจและกำหนดมาตรการในการรื้อถอนอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ตลอดจนกำหนดให้เสียเปรียบปรับ ในกรณีที่ไม่ชำระค่าตอบแทนการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ การเงิน และงบประมาณ

1. ส่วนที่เป็นรายจ่าย

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดหน้าที่ของกรมเจ้าท่า อันอาจมีผลให้ต้องตั้งงบประมาณเพื่อดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด ข้อหนึ่งคือ ให้เจ้าท่าจัดให้มีเครื่องหมายแสดงไว้ ณ ที่ซึ่งสายท่อ หรือสิ่งก่อสร้างนั้นทอดลงน้ำ เครื่องหมายนั้นให้ทำเป็นเสาสูง มีป้ายใหญ่สีขาว

รูปกลมคืดที่ปลายเสาในกลางปีายมีข้อความเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษว่า "สาย ท่อ หรือสิ่งก่อสร้าง
ได้นำห้ามทอดและเกาสมอ" และในกรณีที่เป็นสมควรเจ้าท่าจะจัดให้มีการวางทุ่นหรือเครื่องหมายอื่นใด
แสดงไว้ด้วยก็ได้ การที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรมเจ้าท่า จึงอาจต้องขอตั้งงบประมาณในส่วนนี้

2. ส่วนที่เป็นรายรับ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมกำหนดค่าธรรมเนียม
ต่าง ๆ และให้อำนาจเจ้าท่าเรียกเก็บค่าตอบแทนการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งล่วงล้ำลำน้ำที่ใช้ประกอบธุรกิจ
เป็นรายปี รวมทั้งได้แก้ไขค่าธรรมเนียมใบอนุญาตที่ต้องออกเป็นหนังสือให้สูงขึ้น คาดว่า เมื่อมีผลใช้
บังคับแล้วจะทำให้รัฐมีรายได้เพิ่มขึ้น
